

Λένιν ιστορική τομή

Ο Βλαντίμιρ Ίλιτς Ουλιάνοφ (Λένιν) γεννήθηκε στις 22 Απριλίου του 1870 στο Σιμπίρσκ, στις όχθες του Βόλγα. Με αφορμή τα 150 χρόνια από τη γέννησή του, το Πριν παρουσιάζει ένα αφιέρωμα στο θεωρητικό και πολιτικό έργο του Λένιν, θεωρώντας πως η συζήτηση γύρω από το έργο του είναι ταυτόχρονα πολιτική θέση για την αναγκαιότητα και τη δυνατότητα της προλεταριακής επανάστασης προς τον κομμουνισμό.

Στο αφιέρωμα αυτό εντάσσεται το παρακάτω άρθρο:

Ο Λένιν και η γέννηση των Μπολσεβίκων **Γιώργος Μιχαηλίδης**

Τα πολιτικά ρεύματα που σχηματίζονται ιστορικά αποτελούν την έκφραση «υπόγειων» διεργασιών ετών, προϊόντα αντικειμενικών συνθηκών με καθοριστικό ρόλο, όμως, υποκειμενικών παραγόντων. Κάπως έτσι, η συμβολή του Λένιν στη δημιουργία του μπολσεβίκικου ρεύματος στη Ρωσία υπήρξε καθοριστική.

Η πολιτική διαφοροποίηση από τους μενσεβίκους που είχε αρχίσει να φαίνεται στην

πραγματική ζωή, σφραγίστηκε το 1902, με την έκδοση του έργου του Λένιν **Τι να κάνουμε**. Σε αυτό συγκεφαλαιώθηκαν οι αντιλήψεις περί των σχέσεων ηγεσίας-μαζών πριν και μετά από την επανάσταση, ενώ, παράλληλα, ξεκαθαρίστηκε η διαφοροποίηση από μεταρρυθμιστικές αντιλήψεις.

Οι αντιλήψεις αυτές τέθηκαν σε δοκιμασία στη διάρκεια του 2ου Συνεδρίου του Ρωσικού Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος, το 1903. Ο Λένιν υποστήριξε σθεναρά την άποψη ότι το κόμμα έπρεπε να αποτελείται σε εκείνη τη φάση από έναν στενότερο πυρήνα ανθρώπων, οι οποίοι θα ήταν πλήρως αφοσιωμένοι στην υπόθεση της επανάστασης, με τον χαλαρότερο πυρήνα συμπαθούντων του προγράμματος του κόμματος να παραμένει στην περιφέρειά του.

Επιπλέον, προώθησε τη λογική του **δημοκρατικού συγκεντρωτισμού**. Η προσπάθεια του Λένιν να αλλάξει δομικά στοιχεία της έως τότε αντίληψης για το κόμμα που αντανάκλασαν μια συνολικά διαφορετική πολιτική αντίληψη, συνάντησε την άρνηση σημαντικής μερίδας στελεχών και πρώην συνεργατών του, οδηγώντας τελικά στη διάσπαση του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος σε **μπολσεβίκους** και **μενσεβίκους**, η οποία, όμως, ολοκληρώθηκε μόλις το 1912, μετά από αρκετές ενοποιητικές προσπάθειες.

Μετά το ξέσπασμα του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, ο Λένιν πρωταγωνίστησε στην αναγκαία ρήξη σε διεθνές επίπεδο με την πλειοψηφία της Β' Σοσιαλιστικής Διεθνούς, τα κόμματα της οποίας στήριξαν τους πολεμικούς προϋπολογισμούς των κρατών τους.

Υποστηρίζοντας την άμεση μετατροπή του διακρατικού πολέμου σε εμφύλιο, ο Λένιν ηγήθηκε της συγκρότησης μιας **νέας κομμουνιστικής διεθνούς, πραγματικά διεθνιστικής**, απαραίτητου βήματος για την ολοκλήρωση του ρεύματος που έμεινε στην ιστορία ως «μπολσεβικισμός».

Πηγή: [Το ανανεωμένο σάιτ του ΠΡΙΝ](#)